

ÚB.21.

A lőfegyver engedély nélküli megszerzése attól függetlenül bűncselekmény, hogy a lőfegyver átadója rendelkezett-e lőfegyver tartására vonatkozó engedéllyel.

A lőfegyver feletti uralom viszonylag hosszabb időn át történő gyakorlását a lőfegyver tartásaként kell értékelni [Btk. 263/A. § (1) bek. a) és c) pont, 253/2004. (VIII. 31.) kormányrendelet 37. §1.

A városi bíróság a 2009. április 29. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett ítéletében két terhelt ügyét bírálta el. Közülük a felülvizsgálati indítvánnyal érintett II. rendű terhelt bűnösségét 2 rb. lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés bűntettében [Btk.263/A. § (1) bekezdés a) pont] állapította meg, ezért őt halmazati büntetésül 1 év 6 hónapi börtönbüntetésre, és 2 évi közügyektől eltiltásra ítélte, valamint eltiltotta 3 évre a fegyvertartási törvényben szabályozott, a lőfegyverek kereskedelmére és javítására vonatkozó és ehhez kapcsolódó foglalkozás folytatásától. Elrendelte a városi bíróság korábbi ítéletével kiszabott 2 évi börtönbüntetés végrehajtását.

A megyei bíróság, mint másodfokú bíróság a 2011. március 23. napján megtartott fellebbezési tárgyaláson kihirdetett ítéletében a városi bíróság ítéletét a II. rendű terhelt tekintetében annyiban

változtatta meg, hogy szabadságvesztése végrehajtási fokozatát fogházban határozta meg, és a foglalkozástól eltiltás mellékbüntetéssel kapcsolatos jogszabály megnevezését 2004. évi XXIV. tv., „a lőfegyverekről és lőszerokról”-re helyesbítette. Az elsőfokú ítélet II. rendű terheltet érintő egyéb rendelkezéseit helybenhagyta.

A városi bíróság elsőfokú ítéletében rögzített tényállást a megyei bíróság másodfokú ítéletében több vonatkozásában is megalapozatlannak találta, ezért a tényállást számos pontban helyesbítette, illetve kiegészítette. Az elsőfokú ítéletben rögzített, a másodfokú bíróság által helyesbített és kiegészített, ekként a jogerős ítélet alapjául szolgáló történeti tényállás a következő:

Az I. rendű és a II. rendű terheltek 2001. december 19. napján megalapították a T.-J. Kft.-t, amelynek az I. rendű terhelt lett az ügyvezetője.

A II. rendű terhelt az alábbi bűncselekményeket követte el részben a Kft. tevékenységére vonatkozó engedélyek felhasználásával.

2./ tényállási pont

A II. rendű terhelt a vele szemben korábban lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntette miatt folyamatban volt büntetőeljárásban történt elmarasztalása miatt fegyvertartási engedéllyel nem rendelkezik.

Emiatt a T.-J. Kft. által 2001. december 28-án benyújtott, a

II. rendű terhelt fegyver és lőszer kereskedelmére szóló alkalmazotti engedély iránti kérelmét a megyei rendőr-főkapitányság igazgatásrendészeti osztálya a 2003. július 30. napján kelt határozatával elutasította.

Az elutasításról mind az I., mind a II. rendű terhelt tudomással bírt.

Ennek ellenére a T.-J. Kft. neve alatt - kihasználva azt, hogy az I. rendű terhelt a jogszabályok által megkövetelt engedélyekkel rendelkezett - a II. rendű terhelt jogosulatlanul továbbra is folytatta a fegyverjavítási tevékenységét és vadászfegyverek vizsgáztatását is vállalta, mely vizsgáztatás céljából az engedéllyel rendelkező személyektől a fegyvereket átvette és azokat vizsgáztatás céljából gépkocsijával Budapestre szállította, s hogy tevékenységét legalizálja ezen utak alkalmával magával vitte a fegyvertartási engedéllyel rendelkező személyt, T. I.-t.

2007. június 20-án állampolgári bejelentés alapján az I. rendű terhelt lakásán, az általa bérelt helyiségben a lőtéren általa használt irodahelyiségben, valamint a II. rendű terhelt tulajdonát képező családi házhoz bejegyzett T.-J. Kft. telephelyén a rendőrkapitányság járőrei házkutatásokat tartottak. Ekkor került sor a II. rendű terhelt tulajdonát képező személygépkocsi átkutatására is. Ennek során a gépkocsi csomagterében különböző fajtájú, és fegyvertartási engedéllyel rendelkező vadászok tulajdonában lévő vadászfegyverek kerültek lefoglalásra.

A lefoglalt vadászlőfegyvereket a II. rendű terhelt műszaki

vizsgáztatás céljából vette át tulajdonosaiktól, akiknek nem volt tudomása arról, hogy a II. rendű terhelt ezen tevékenységét jogosulatlanul végzi.

A lefoglalt fegyverek kiterjedő forrógázok hatására 7,5 Joule-nál nagyobb csőtorkolati energiával szilárd anyagú lövedéket lőnek ki, ezért a 2004. évi XXIV. tv. 2. § 16. pontja és a fegyverekről és lőszerokról szóló 253/2004. (VIII.31.) Korm. rendelet 1.§ 11. pontja alapján lőfegyvernek minősülnek, megszerzésük és tartásuk a 2004. évi XXIV. tv. 3. § b) pontja alapján, a 253/2004. Korm. rendelet 4. § (2) bekezdésére figyelemmel engedélyhez kötött.

A személygépkocsiból lőszer is előkerültek:

A bíróság megállapította, hogy a lefoglalt töltények olyan egybeszerelt töltények, amelyek lövedéket, lőport, továbbá gyújtóelegyet tartalmaznak, a 2004. évi XXIV. tv. 2. § 22. pontja alapján minősülnek lőszernek. Megszerzésük, tartásuk a 2004. évi XXIV. tv. 3. § b) pontja értelmében - figyelemmel a lőfegyverekről és lőszerokról szóló 253/2004. (VIII.31.) Kormányrendelet 4. § (2) bekezdésére is - engedélyhez kötött.

A II. rendű terhelt a lefoglalt lőfegyverek és lőszer megszerzésére, tartására engedéllyel nem rendelkezik.

A lefoglalt fegyverek a nyomozás során tulajdonosaiknak kiadásra kerültek.

3./ A II. rendű terhelt a B. Sportlövész Egyesület Elnöke. A Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztálya 2007. március 14-én kelt határozatával a lövészklub tulajdonában lévő 18 db sportlövő

fegyver vonatkozásában adott ki fegyvertartási engedélyt T. I. , mint a Lövész Klub fegyvermestere részére:

A II. rendű terhelt 2008. április 17-én F. belterületén közlekedett a tulajdonát képező személygépkocsival, amikor a rendőrkapitányság járőrei közúti ellenőrzés alá vonták. Az ellenőrzés során a gépkocsi csomagterében a rendőrök 18 db különböző típusú vadászfegyvert találtak, amelyeket a II. rendű terhelt a fegyvertulajdonosoktól műszaki vizsgáztatás céljából vett át. A fegyvertulajdonosoknak nem volt tudomásuk arról, hogy a II. rendű terhelt tevékenységét jogosulatlanul végzi.

A lefoglalt fegyverek kiterjedő forrógázok hatására 7,5 Joule-nál nagyobb csőtorkolatú energiával szilárd anyagú lövedéket lőnek ki, ezért a 2004. évi XXIV. tv. (2) bekezdés 16. pontja, és a 253/2004. Korm. rendelet 1. § 11. pontja alapján lőfegyvernek minősülnek.

A fegyverek megszerzése, tartása engedélyhez kötött a lőfegyverekről és lőszerekről szóló 2004. évi XXIV. tv. 3. § b) pontja alapján - figyelemmel a fegyverekről és lőszerekről szóló 253/2004. (VIII.31.) Korm. rendelet 4. § (2) bekezdésére is.

A II. rendű terhelt a lefoglalt lőfegyverek megszerzésére, tartására engedéllyel nem rendelkezett.

A lefoglalt fegyverek a nyomozás során tulajdonosaik részére kiadásra kerültek.

A II. rendű terhelt a 2-es és 3-as tényállási pontokban szereplő magatartásával megszegte a fegyverekről és lőszerekről

szóló 2004. évi XXIV. tv. 3. § (1) bekezdés a) és b) pontjaiban, valamint a 253/2004. (VIII.31.) Korm. rendelet 4. § (2) bekezdésében, a 12. §-ában és a 14. § (3) bekezdésében előírtakat.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a II. rendű terhelt meghatalmazott védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a terhelt javára. A védő felülvizsgálati indítványában foglalt álláspontja szerint a II. rendű terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak a megsértése miatt került sor, ezért a terhelt felmentését kérte. A védő részletesen indokolt okfejtése szerint a terhelt a Btk. 263/A. § (1) bekezdés a) pontjának egyetlen tényállási elemét sem merítette ki, mivel lőfegyvereket, lőszereket nem szerzett meg, csak átvett, és nem tartott, hanem azokat csak ideiglenesen birtokolta.

A Legfőbb Ügyészség a II. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az irányadó tényállás a bűncselekményt megvalósító elkövetési magatartások közül a tartást állapította meg, amely magában foglalja a birtoklást, a viselést és a tárolást. A terhelt a tulajdonosoktól átvett lőfegyvereket és lőszereket hosszabb távon a gépjárművével szállította, tárolta, ezáltal birtokában tartotta. Fegyvertartási engedéllyel, illetve alkalmazotti engedéllyel nem rendelkezett, ezért bűnösségének megállapítása a büntető anyagi jog rendelkezéseit nem sérti. A Legfőbb Ügyészség ezért a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozat hatályában fenntartását indítványozta.

A védő felülvizsgálati indítványa alapján eljárva a Kúria a jogerős határozatot a Be. 423. § (4) és (5) bekezdésében meghatározott körben felülbírálván megállapította, hogy a védő felülvizsgálati indítványa alaptalan.

A védő felülvizsgálati indítványát a Be. 416. § (1) bekezdés a) pontjára alapította, és arra hivatkozott, hogy a terhelt bűnössége megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor. Álláspontjának indokolása körében a védő elemezte a Btk. 263/A. §-ának, valamint a löfegyverekről és lőszerekről szóló 2004. XXIV. tv. és a fegyverekről és lőszerekről szóló 253/2004. (VIII.31.) Korm. rendelet álláspontja szerint a terheltre vonatkoztató rendelkezéseit és állította, hogy a terhelt ezeket nem sértette meg.

A védő jogi okfejtésében élesen megkülönböztette a meglévő fegyverre szóló és a megszerezni kívánt fegyverre szóló megszerzési és tartási engedélyt, a löfegyver átvételét és megszerzését, illetve a löfegyver birtoklását és tartását. E megkülönböztetéseknek a terhelt büntetőjogi felelősségére kiható jelentőséget tulajdonított.

A Kúria a védő által e körben kifejtettekkel nem értett egyet.

A löfegyverrel vagy lőszerezettel visszaélés bűncselekménye megvalósulása szempontjából annak van jelentősége, hogy az érintett személy tevékenysége engedélyköteles-e, és amennyiben igen, arra vonatkozó engedéllyel rendelkezik-e.

A védő által használt löfegyver átvétele és megszerzése

fogalompárból a törvény csak a megszerzést használja, ebből következően a lőfegyver átvétele annyiban bír relevanciával, amennyiben az a lőszer megszerzéseként értékelendő. A védő a lőfegyver „átvétele” fogalmat a lőfegyver „átadása” fogalom ellenoldali párjának tekinti és ebből vezeti le következtetéseit. Az átadás fogalom azonban kizárólag a Be. 263/A. § (1) bekezdés c) pontjában szerepel, kizárólag engedéllyel tartott lőfegyverre vonatkozik és kizárólag az átadó személyét érinti. A Btk. 263/A. §-ának felépítésében az (1) bekezdés a) pontja az engedély nélküli tilalmazott magatartásokat szabályozza bűncselekményként, és mivel a II. rendű terhelt semmiféle engedéllyel nem rendelkezett, magatartása kizárólag az a) pont relációjában értelmezhető. A 263/A. § (1) bekezdésének b) és c) pontja az a) ponton túlmenően (az engedély nélküli tevékenységeken túl) az engedélyes bizonyos tevékenységeit is bűncselekményként szabályozza, ez azonban nem jelenti azt, hogy az engedéllyessel kontaktusba kerülő személy cselekménye ugyanezen bekezdések alapján lenne elbírálható. Nem helytálló ezért a védőnek az az értelmezése, amely szerint a Korm. rendelet 37. §-ának az engedélyes átadására vonatkozó rendelkezéseit az ezen átadóval érintkezésbe kerülő „átvevő” tevékenységére is vonatkoztatja, és a Korm. rendelet 37. §-a alapján lőfegyvert átvevő személyt említ. A Btk. 263/A. § (1) bekezdése rendelkezéseinek helyes értelme szerint az engedély által tartott lőfegyver c) pont szerinti átadása esetén az ellenoldali személy tevékenysége az a) pont alapján értelmezendő, tehát az

vizsgálandó, hogy a tevékenység a készítés, megszerzés, tartás vagy forgalomba hozatal fogalomkörébe vonható-e, és erre vonatkozóan e személy engedéllyel rendelkezett-e.

A jogerős határozatban a II. rendű terhelt tevékenységének értékelése a most kifejtetteknek megfelelően történt és a Btk. 263/A. § (1) bekezdés a) pontjának felrovása a törvényi rendelkezésekkel összhangban álló, mivel az irányadó tényállásban foglaltak szerint a lőfegyverek és lőszeres nemcsak hogy a II. rendű terhelthez kerültek, hanem azokat ő az engedéllyel rendelkező átadó személyek jelenléte nélkül is huzamos időn keresztül birtokolta. Mindez pedig a jogerős határozatban írt tartást alapozza meg, mivel a birtoklás megállapítását megalapozó tartós uralom megszerzése megvalósult.

A kifejtettekből következően a Kúria megállapította, hogy a II. rendű terhelt bűnösségének megállapítása a büntető anyagi jogi szabályokkal maradéktalan összhangban történt, ekként a védő felülvizsgálati indítványa eredményre nem vezethet. Egyéb anyagi jogi szabálysértés hiányában a felülvizsgálati eljárásban a II. rendű terhelt büntetésének mértéke nem vizsgálható.

A Kúria ezért a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatot a Be.426.§-a alapján hatályában fenntartotta.

(Kúria Bfv.II.786/2011.)